

Budapest, 1906. március 11. – Budapest, 1971. január 19.

Értelmiségi családból származott, apja banktisztviselő volt. 1927-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen jogi doktorátust szerzett, 1932-től gyakorló ügyvéd a fővárosban, több vállalat, köztük az Egyesült Magyar Ásványolajgyárak Rt. ügyésze volt. Tagja volt a Nemzeti Legitimista Párt elnöki tanácsának. 1945 márciusában lépett be a Független Kisgazdapártba, a Budapest XII. kerületi szervezet megalakítója, 1945 nyarától kerületi elnök, 1945 és 1947 között a XII. kerületi nemzeti bizottság tagja, 1945-ben a szervezet titkára volt. Az 1945. október 7-i községi választáson bekerült a budapesti törvényhatósági bizottságba; 1945. november 4-én az FKGP nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. augusztusában bekapcsolódott a budapesti törvényhatósági bizottság intézőbizottsága munkájába. 1947. január 27-én kilépett a pártból, február 22-én csatlakozott a Magyar Szabadság Párthoz. 1947-ben visszavonult a politikától, folytatta ügyvédi tevékenységét. 1956-ban távollétében beválasztották a fővárosi ügyvédi kamarába, ezért 1958-ban az ügyvédi felülvizsgálat során kizárták a kamarából, másfél évig rendőri felügyelet alatt állt. 1959-től 1969. évi nyugdíjba vonulásáig a pesthidegkúti evangélikus szeretetotthon munkatársa volt. 1990-ben rehabilitálták.